sid wassika nelja, wie wakka rukki wasto, sest nende lomad ollid heast suggust ja hästi petud; lamba talle ja monne sea pörsa ja hanne poega tapsid ärra ja pannid sola; monned müsid ärra sola ja nahka ostma. Ka heina ostsid süggisel aial, issearranis kui Hanso tööd otsiti wägga; ja sedda ennam neile heino sai, sedda rohkema hakkasid lome piddama; ja kui ollid joudnud rohkema kaswatada, said siis ka jälle ennama müa ärra. Killari poleaastased lomad makseti süggise sesamma hinnaga, mis teiste aastaste ette anti, ja weel kallimalt.

Maias olli ka nähha, et holekandjad rahwas ellasid sees. Keik peti puhtaste, ja ükski riist ei olnud kaua pessematta, ei weddelenud siin ehk seal, kuhho juhtus jäma, waid keik olli puhhastetud ja seatud paigal. Olli nende tubba kül weikenne, agga sai iggapäew puhkitud. Kui lapsed kaswid pissut suremaks, et jo ollid wie, kueaastased, piddid ka nemmad puhkima, monnel atal ka kolmel korral päwes. Nende rided ollid kül jämneda woimo, agga allati puhtamad kui rikka nabritte pened rided. Käed pessi Ewa mitmel korral, kui oue tööd olli kässil olnud, kui läks lupsma, ehk lome olli saatnud metsa, ehk neid tellanud; sest temma puhhastas ka lomade jallad weega, kui öhtul metsast koio tullid, et ei jänud mudda ja weikest kiwwi sörgade wahhele. Lomad isse armastasid sedda puhhastamist wägga, ja sallisid siis ka, et lapsed aitasid emma sedda tööd teggema, ja saiwad nenda ka lapsed öppetud töle, ja isse ennast puhtaste piddama. Kül kullus mitto ämbritäis wet rohkema ärra, kui teistel rahwal, — et Ewa ei sallinud ka mitte, et enne prugitud wet pärrast ennam olleks woetud silmi ja kässi pessema, — agga se keik olli innimestele ja lomadele terwiseks.

Ewa olli kül waese rahwa laps, kes is-